உ
ஸ்ரீ கணேசாய நம:

ஸ்ரீ கணேச புராணத்தில் அடங்கிய

‖ ஸ்ரீ க³ணேஶகவசம் ‖
॥ श्री गणेशकवचम् ॥

தமிழ் உரை:
ஞானபாஸ்கர, சிவோத்கர்ஷவர்ஷக
பிரம்மஸ்ரீ **P.N. நாராயண சாஸ்திரிகள்**

श्री गौर्युवाच ஸ்ரீ கௌ³ர்யுவாச - கௌரீ சொன்னாள்: -

एषोऽतिचपलो दैत्यान् बाल्येपि नाशयत्यहो ।
अग्रे किं कर्म कर्तेति न जाने मुनिसत्तम ॥ १ ॥

ஏஷோ(அ)திசபலோ தை³த்யான் பா³ல்யேபி நாஶயத்யஹோ ।
அக்³ரே கிம் கர்ம கர்தேதி ந ஜானே முநிஸத்தம ‖ 1 ‖

மிக வேகமான இந்தச் சிறுவனை யானைமுகத்தோன் இளம்பிராயத்திலேயே அரக்கர்களை அழிக்கிறான். மேற்கொண்டு என்ன கார்யம் செய்வானென்று எனக்குத் தெரியவில்லை என்று முனிவரிடம் கௌரீதேவி கூறுகிறாள்.

दैत्या नानाविधादुष्टास्साधु देवद्रुहःखलाः ।
अतोस्यकण्ठे किञ्चिचं रक्षार्थं बद्धुमर्हसि ॥ २ ॥

தை³த்யா நானாவிதா⁴து³ஷ்டாஸ்ஸாது⁴ தே³வத்³ருஹ:க²லா: ।
அதோஸ்யகண்டே² கிஞ்சிசம் ரக்ஷார்த² ப³த்³து⁴மர்ஹஸி ‖ 2 ‖

பலவகையாயும் துஷ்டர்களாயும் தேவர்களைத் துன்புறுத்துகிற அரக்கர்கள் கொடியவர்களாயிருக்கின்றனர். ஆகையினால் நீர் இவருடைய கழுத்தில் ஏதாவது பாதுகாப்பாக ரக்ஷை செய்யவேண்டும்.

मुनिरुवाच - முநிருவாச - முனிவர் சொன்னார்:-

ध्यायेत् सिंहगतं विनायकममुं दिग्बाहुमाद्येयुगे
त्रेतायान्तु मयूरवाहनममुं षड्बाहुकं सिद्धिदम् ।
द्वापरेतुगजाननं युगभुजं रक्ताङ्गरागं विभुं
तुर्येतु द्विभुजंसिताङ्गरुचिरं सर्वार्थदं सर्वदा ॥ ३ ॥

த்⁴யாயேத் ஸிம்ஹக³தம் விநாயகமமும் தி³க்³பா³ஹுமாத்³யேயுகே³
த்ரேதாயாந்து மயூரவாஹனமமும் ஷட்³பா³ஹுகம் ஸித்³தி⁴த³ம் ।
த்³வாபரேதுக³ஜானனம் யுக³பு⁴ஜம் ரக்தாங்க³ராக³ம் விபு⁴ம்
துர்யேது த்³விபு⁴ஜம்ஸிதாங்க³ருசிரம் ஸர்வார்த²த³ம் ஸர்வதா³ ॥ 3 ॥

க்ருதயுகத்தில் ஸிம்மவாகனத்துடன் நான்கு கைகளைக் கொண்டவராயும், த்ரேதாயுகத்தில் மயில் வாகனத்துடன் ஆறு கைகளைக்கொண்டு எல்லா ஸித்திக ளைக்கொடுப்பவராயும், த்வாபரயுகத்தில் யானை முகத்தோனாயும் சிவப்பு சந்தனத்தை அணிந்து எங்கும் நிறைந்தவராயும் கலியுகத்தில் இரண்டு கைகளை யுடையவராய் அழகிய வெளுத்த சரீரத்தைக்கொண்டு எப்பொழுதும் எல்லாவற்றையும் கொடுப்பவ ராயும் தியானிக்க வேண்டும்.

विनायकशिशखां पातु परमात्मा परात्परः ।
अतिसुन्दरकायस्तु मस्तकं सुमहोत्कटः ॥ ४ ॥

விநாயகஶிஶகா²ம் பாது பரமாத்மா பராத்பர꞉ ।
அதிஸுந்த³ரகாயஸ்து மஸ்தகம் ஸுமஹோத்கட꞉ ॥ 4 ॥

எல்லாருக்கும் நாயகனான கணபதி தலையின் பின் புறத்தையும், பரமாத்மாவா யும் தனக்கு மேலில்லாதவரும் மிகவும் அழகான சரீரத்தை உடையவரும் மதம் பிடித்த யானை போன்றவருமான கணபதி நடுத்தலையையும் காக்கட்டும்.

ललाटं कश्यपः पातु भ्रूयुगं तु महोदरः ।
नयने फालचन्द्रस्तु गजास्यस्त्वोष्ठपल्लवौ ॥ ५ ॥

லலாடம் கஶ்யப꞉ பாது ப்⁴ரூயுக³ம் து மஹோத³ர꞉ ।
நயனே பா²லசந்த்³ரஸ்து க³ஜாஸ்யஸ்த்வோஷ்ட²பல்லவௌ ॥ 5 ॥

கச்யபர் நெற்றியையும் மஹோதரர் இரண்டு புருவங்களையும் பாலசந்த்ரர் கண்களையும் யானை முகத்தோன் இரண்டு உதடுகளையும் காக்கட்டும்.

जिह्वां पातु गजक्रीडः चुबुकं गिरिजासुतः ।
वाचं विनायकः पातु दन्तान् रक्षतु दुर्मुखः ॥ ६ ॥

ஜிஹ்வாம் பாது க3ஜக்ரீட3: சுபு3கம் கி3ரிஜாஸுத: ।
வாசம் விநாயக: பாது த3ந்தான் ரக்ஷது து3ர்முக2: ॥ 6 ॥

யானை போன்று விளையாடுகிறவர் நாக்கையும் மலைமகளின் மகன் கன்னத் தையும் விநாயகன் சொல்லையும் துர்முகன் பற்களையும் காக்கட்டும்.

श्रवणौ पाशपांणिस्तु नासिकां चिन्तितार्थदः ।
गणेशस्तु मुखं कण्ठं पातु देवोगणाधिपः ॥ ७ ॥

ஶ்ரவணௌ பாஶபாம்ணிஸ்து நாஸிகாம் சிந்திதார்த2த3: ।
க3ணேஶஸ்து முக2ம் கண்ட2ம் பாது தே3வோக3ணாதி4ப: ॥ 7 ॥

பாசத்தை கையில் கொண்டவர் காதுகளையும் எல்லாவற்றையும் கொடுப்பவர் மூக்கையும் கணேசர் முகத்தையும் தேவனான கணக்கூட்டத் தலைவர் கழுத்தையும் காக்கட்டும்.

स्कन्धौ पातु गजस्कन्धः स्तनौ विघ्नविनाशनः ।
हृदयं गणनाथस्तु हेरम्बो जठरं महान् ॥ ८ ॥

ஸ்கந்தௌ4 பாது க3ஜஸ்கந்த4: ஸ்தனௌ விக்4னவிநாஶன: ।
ஹ்ருத3யம் க3ணநாத2ஸ்து ஹேரம்போ3 ஜட2ரம் மஹான் ॥ 8 ॥

கஜஸ்கந்தர் (யானை போன்ற தோளையுடையவர்) தோளையும் ஸ்தனங்களை விக்னங்களைப் போக்கடிப்பவரும் கண நாதர் ஹ்ருதயத்தையும் மிகப்பெரியவரான ஹேரம்பர் வயிற்றையும் காக்கட்டும்.

धराधरः पातुपार्श्वौ पृष्ठं विघ्नहरः शुभः ।
लिङ्गं गुह्यं सदा पातु वक्रतुण्डो महाबलः ॥ ९ ॥

த4ராத4ர: பாதுபார்ச்சௌ2 ப்ருஷ்ட2ம் விக்4னஹர: ஶுப4: ।
லிங்க3ம் கு3ஹ்யம் ஸதா3 பாது வக்ரதுண்டோ3 மஹாப3ல: ॥ 9 ॥

பூமியைத் தாங்குகிறவர் இரண்டு பக்கங்களையும் விக்னங்களைப் போக்கடிப்ப வர் பின் பக்கத்தையும் மறைவிடங்களை வக்ரதுண்டரும் காக்கட்டும்.

गणक्रीडो जानुजङ्गे ऊरू मङ्गलमूर्तिमान् ।
एकदन्तो महाबुद्धिः पादौ गुल्फौ सदावतु ॥ १० ॥

க3ணக்ரீடோ3 ஜானுஜங்கே3 ஊரூ மங்க3லமூர்திமான் ।
ஏகத3ந்தோ மஹாபு3த்3தி4: பாதௌ3 கு3ல்பௌ2 ஸதா3வது ॥ 10 ॥

கணங்களுடன் விளையாடுகிறவர் முழங்கால் கணுக்கால்களையும் மங்கள வடிவானவர் துடைகளையும் சிறந்த புத்திமானான ஏகதந்தர் கால் பாதங்களையும் உள்ளங்கால்களையும் காப்பாற்றட்டும்.

क्षिप्रप्रसादनोबाहूपाणी आशाप्रपूरकः ।
अंगुळीच नखान् पातु पद्महस्तोऽरिनाशनः ॥ ११ ॥

க்ஷிப்ரப்ரஸாத³னோபா³ஹூபாணீ ஆஶாப்ரபூரகः ।
அங்கு³ளீச நகா²ன் பாது பத்³மஹஸ்தோ(அ)ரிநாஶனः ॥ 11 ॥

விரைவில் அருள்புரிபவர் கைகளையும் நினைத்ததையெல்லாம் கொடுப்பவர் உள்ளங்கைகளையும், விரல்களையும் நகங்களையும், தாமரையைக் கையில் கொண்ட பகைவனை அழிப்பவர் காக்கட்டும்.

सर्वाङ्गानि मयूरेशो विश्वव्यापी सदावतु ।
अनुक्तमपि यत् स्थानं धूमकेतुस्सदावतु ॥ १२ ॥

ஸர்வாங்கா³னி மயூரேஶோ விஶ்வவ்யாபீ ஸதா³வது ।
அனுக்தமபி யத் ஸ்தா²னம் தூ⁴மகேதுஸ்ஸதா³வது ॥ 12 ॥

மயூரேசர் எல்லா உடல் பாகங்களையும் உலகெங்கும் நிறைந்தவரான தூமகேது சொல்லாது விட்டுப் போன உடல் பாகங்களையும் காப்பாற்றட்டும்.

आमोदस्त्वग्रतः पातु प्रमोदः पृष्ठतोऽवतु ।
प्राच्यां रक्षतु बुद्धीश : आग्नेय्यां सिद्धिदायकः || १३ |

ஆமோத³ஸ்த்வக்³ரதः பாது ப்ரமோத³ः ப்ருஷ்ட²தோ(அ)வது ।
ப்ராச்யாம் ரக்ஷது பு³த்³தீ⁴ஶ : ஆக்³னேய்யாம் ஸித்³தி⁴தா³யகः ॥ 13 ॥

ஆமோதர் முன்புறமும் ப்ரமோதர் பின்புறமும் கிழக்கில் புத்தீசரும் ஆக்நேயத்தில் ஸித்திதாயகரும் காக்கட்டும்.

दक्षिणस्यामापुत्रोनैर्ऋत्यां तु गणेश्वरः ।
प्रतीच्यां विघ्नकर्ताव्यात् वायव्यां गजकर्णकः ॥ १४ ॥

த³க்ஷிணஸ்யாமாபுத்ரோநைர்ருத்யாம் து க³ணேஶ்வரः ।
ப்ரதீச்யாம் விக்⁴னகர்தாவ்யாத் வாயவ்யாம் க³ஜகர்ணகः ॥ 14 ॥

தெற்கில் உமையின் புதல்வனும் தென்மேற்கில் கணேச்வரரும் மேற்கில் விக்னங்களைப் போக்கடிப்பவரும் வடமேற்கில் கஜகர்ணகரும் காப்பாற்றட்டும்.

कौबेर्यां निधिपः पायादैशान्यामीशनन्दनः ।

दिवाव्यादेकदन्तस्तु रात्रौ सन्ध्यासु विघ्नहृत् ॥ १५ ॥

கௌபே³ர்யாம் நிதி⁴ப: பாயாதை³ஶான்யாமீஶநந்த³ன: ।
தி³வாவ்யாதே³கத³ந்தஸ்து ராத்ரௌ ஸந்த்⁴யாஸு விக்⁴னஹ்ருத் ॥ 15 ॥

வடக்கில் குபேரனும் வடகிழக்கில் ஈசகுமாரனும் பகலில் ஏகதந்தரும் இரவிலும் ஸந்தியிலும் விக்னங்களைப் போக்கடிப்பவரும் காப்பாற்றட்டும்.

राक्षसासुरवेतालग्रहभूत पिशाचतः ।
पाशांकुशधरः पातु रजस्सत्वतमस्स्मृतीः ॥ १६ ॥

ராக்ஷஸாஸுரவேதாலக்³ரஹபூ⁴த பிஶாசத: ।
பாஶாங்குஶத⁴ர: பாது ரஜஸ்ஸத்வதமஸ்ஸ்ம்ருதீ: ॥ 16 ॥

பூத பிசாசுகள் பிரும்மராக்ஷஸ் பிறரால் செய்யப்பட்ட எல்லா செய்வினைகளையும் பாசத்தையும் அங்குசமும் கையில் கொண்டவர் விலக்கி காப்பாற்றட்டும்.

ज्ञानं धर्मञ् च लक्ष्मीञ् च लज्जां कीर्त्तिं तथा कुलम् ।
वपुर्धनञ् धान्यं च गृहं दारान्सुतान् सखीन् ॥ १७ ॥

ஜ்ஞானம் த⁴ர்மஞ் ச லக்ஷ்மீஞ் ச லஜ்ஜாம் கீர்த்திம் ததா² குலம் ।
வபுர்த⁴னஞ் தா⁴ன்யம் ச க்³ருஹம் தா³ரான்ஸுதான் ஸகீ²ன் ॥ 17 ॥

அறிவு, தர்மம், லக்ஷ்மி, வெட்கம், புகழ், தன் குலம், உடல், செல்வம், தானியங்கள், வீடு, மனைவி, பிள்ளைகள், நண்பர்கள் ஆகியவர்களைக் காப்பாற்றட்டும்.

सर्वायुधधरः पौत्रान् मयूरेशोऽवतात्सदा ।
कपिलोऽजाविकम्पातु गजावान् विकटोऽवतु ॥ १८ ॥

ஸர்வாயுத⁴த⁴ர: பௌத்ரான் மயூரேஶோ(அ)வதாத்ஸதா³ ।
கபிலோ(அ)ஜாவிகம்பாது க³ஜாவான் விகடோ(அ)வது ॥ 18 ॥

எல்லா ஆயுதங்களுமுடைய மயூரேசர் எப்பொழுதும் பேரன்களையும், ஆடு முதலியவைகளையும், யானை குதிரைகளையும் விகடரும் காப்பாற்றட்டும்.

भूर्जपत्रे लिखि वेदं यः कण्ठे धारयेत्सुधीः ।
न भयं जायते तस्य यक्षरक्षः पिशाचतः ॥ १९ ॥

பூ⁴ர்ஜபத்ரே லிகி² வேத³ம் ய: கண்டே² தா⁴ரயேத்ஸுதீ⁴: ।
ந ப⁴யம் ஜாயதே தஸ்ய யக்ஷரக்ஷ: பிஶாசத: ॥ 19 ॥

எவனொருவன் இந்த கவசத்தை பூவரசன் பட்டையில் எழுதி கழுத்தில் கட்டிக்கொள்ளுகிறனோ அந்த புத்திமானுக்கு யக்ஷ, ராக்ஷஸ பிசாசுகளிடமிருந்து பயம் கிடையாது.

त्रिसन्ध्यं जपते यस्तु वज्रसारतनुर्भवेत् ।
यात्राकाले जपेद्यस्तु निर्विघ्ने फलं लभेत् ॥ २० ॥

த்ரிஸந்த்⁴யம் ஜபதே யஸ்து வஜ்ரஸாரதனுர்ப⁴வேத் ।
யாத்ராகாலே ஜபேத்³யஸ்து நிர்விக்⁴னே ப²லம் லபே⁴த் ॥ 20 ॥

எவன் காலை நடுப்பகல் மாலையிலும் ஜபிக்கிறனோ அவன் வஜ்ரம் போன்ற உடலை அடைவான். யாத்திரையில் ஜபித்தால் தடையில்லாமல் காரியம் நடை பெறும்.

युद्धकाले पठेद्यस्तु विजयश्चाप्नुयाद् ध्रुवम् ।
मारणोचाटनाकर्षस्तम्भमोहनकर्मणि ॥ २१ ॥

யுத்³த⁴காலே படே²த்³யஸ்து விஜயஶ்சாப்னுயாத்³ த்⁴ருவம் ।
மாரணோசாடனாகர்ஷஸ்தம்ப⁴மோஹனகர்மணி ॥ 21 ॥

யுத்த ஸமயத்தில் படித்தால் நிச்சயம் வெற்றி யடைவான் மாரணம், உச்சாடநம், ஆகர்ஷ்ணம், ஸ்தம்பன, மோஹந காரியங்களில்.

सप्तवारं जपेदेतत् दिनानामेकविंशतिम् ।
तत्तत्फलमवाप्नोति साधको नात्रसंशयः ॥ २२ ॥

ஸப்தவாரம் ஜபேதே³தத் தி³னாநாமேகவிம்ஶதிம் ।
தத்தத்ப²லமவாப்னோதி ஸாத⁴கோ நாத்ரஸம்ஶய: ॥ 22 ॥

ஏழு தடவை வீதம் இருபத்தோருநாட்கள் படித்தால் அந்தந்த பலனை பக்தன் அடைவான், இதில் சந்தேகமில்லை.

एकविंशतिवारश्च पठेत्तावदिनानियः |
कारागृहगतं सद्यो राज्ञावध्यश्च मोचयेत् ॥ २३ ॥

ஏகவிம்ஶதிவாரஶ்ச படே²த்தாவதி³னானிய: ।
காராக்³ருஹக³தம் ஸத்³யோ ராஜ்ஞாவத்⁴யஶ்ச மோசயேத் ॥ 23 ॥

முன் போல் இருபத்தொரு நாட்கள் தினமும் இருபத்தொருமுறை படித்தால் சிறையிருந்தாலும், தூக்கு தண்டனை அடைந்திருந்தாலும் விடுபடுவான்.

राजदर्शनवेलायां पठेद्यस्तु त्रिवारतः ।
स राजानं वशं नीत्वा प्रकृतींच सभां जयेत् ॥ २४ ॥

ராஜத³ர்ஶனவேலாயாம் படே²த்³யஸ்து த்ரிவாரத꞉ ।
ஸ ராஜானம் வஶம் நீத்வா ப்ரக்ருதீஞ்ச ஸபா⁴ம் ஜயேத் ॥ 24 ॥

அரசனைப் பார்க்கும்பொழுது மும்முறை படித்தால் ராஜாவசமாகி ஸபையையும் ஸபையிலுள்ளவர்களையும் ஜயிப்பான்.

इदं गणेशकवचं कश्यपेन समीरितम् ।
मुद्गलाय च तेनाथ माण्डव्याय महर्षये ॥ २५ ॥

இத³ம் க³ணேஶகவசம் கஶ்யபேன ஸமீரிதம் ।
முத்³க³லாய ச தேநாத² மாண்ட³வ்யாய மஹர்ஷயே ॥ 25 ॥

இந்த கணேச கவசம் கச்யப முனிவரால் சொல்லப்பட்டது. பிறகு அவராலேயே முத்கலர் மஹர்ஷியான மாண்டவ்யர் ஆகியவர்களுக்கு உபதேசிக்கப் பட்டது.

मह्यं सग्राहकृपया कवचं सर्वसिद्धिदम् ।
नदेयं भक्तिहीनाय देयं श्रद्धावते शुभम् ॥ २६ ॥

மஹ்யம் ஸக்³ராஹக்ருபயா கவசம் ஸர்வஸித்³தி⁴த³ம் ।
நதே³யம் ப⁴க்திஹீனாய தே³யம் ஶ்ரத்³தா⁴வதே ஶுப⁴ம் ॥ 26 ॥

எல்லாவற்றையும் அளிக்கும் இந்த கவசத்தை அவர் எனக்கும் சொன்னார். பக்தியில்லாதவனுக்கு இதைச் சொல்லாதே, சிரத்தையுடன் இருப்பவனுக்கே உபதேசிக்கவேண்டும் என்றார்.

यस्यानेन कृतारक्षा नबाधास्य भवेत्क्वचित् ।
राक्षसा सुरवेतालदैत्यदान सम्भवा ॥ २७ ॥

யஸ்யானேன க்ருதாரக்ஷா நபா³தா⁴ஸ்ய ப⁴வேத்க்வசித் ।
ராக்ஷஸா ஸுரவேதாலதை³த்யதா³ன ஸம்ப⁴வா ॥ 27 ॥

இந்த கவசம் செய்யப்பட்டால் அவனுக்கு பிரம்மராக்ஷஸ வேதாளம் முதலிய எல்லாவித உபத்திரவங்களும் ஒரு இடத்திலும் ஒரு பொழுதும் உண்டாகாது.

இம்மாதிரி கணேச புராணத்தில் சொல்லப்பட்ட கணேசகவசம் முற்றிற்று.

குறிப்பு:- இது முழுமுதற்கடவுளான விநாயகரைப் பற்றியது. இதை ஒரு குருவைக் கொண்டு உபதேசம் பெற்றால் எல்லாவிதமான தொந்தரவுகளும் நீங்கப்பெற்று மேன் மேலும் சிரேயஸ்ஸை அடைவார்கள்.